

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12511** по описа за **2019** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК: [ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Решение от 26.09.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по нахд № 7544/2019г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-372 от 08.04.2019г., издадено от член на КФН, изпълняващ правомощията на заместник- председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл.647, ал.2, и чл. 644, ал.2, пр. 2 във вр. ал. 1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) вр. пар. 1, т.51 от ДР на КЗ му е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е неправилно. Твърди, че неправилно е наложена санкция за нарушението, извършено в условията на повторност, като е в АУАН и НП липсват данни относно предишно нарушение от същия вид. Счита, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението определената от наказващия орган санкция не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение. Твърди се, че са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Моли се да бъде постановено решение, с което НП да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Комисия за финансов надзор в съдебно заседание се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде отхвърлена и решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 09.10.2018 г. е настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което са причинени щети на моторно превозно средство – лек автомобил марка „Мазда“, модел "б", собственост на Г. И. Н. с рег. [рег.номер на МПС] . За реализираното ПТП бил съставен от служителите на МВР протокол за ПТП.

Установено е, че другият автомобил, който е приет за виновен за ПТП, имал сключена застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД [фирма] – застрахователна полица № BG/02/118000976034. Поради това на 09.10.2018 г. в ЗД [фирма] е заведена щета с № [ЕГН] по повод подадено уведомление от Н., към което били приложени изискуемите документи. На 10.10.2018г. и 11.10.2018 г. бил извършен оглед на автомобила и е представена и банкова сметка за получаване на обезщетението. На 29.10.2018г. застрахователят уведомил Н., че е налице тотална щета по смисъла на чл. 390, ал. 2 от КЗ и изискал представянето на документ, установяващ прекратяването на регистрацията на автомобила. На 12.11.2018 г. на застрахователя били представени изисканите доказателства за прекратяване на регистрацията на МПС. След тази дата застрахователят не е изисквал допълнителни документи.

По така заявената щета застрахователното дружество е изплатило застрахователно обезщетение в размер на 2096.96 лева по банкова сметка на Н. на 03.01.2019 г.

В КФН, управление „Застрахователен надзор“, е постъпила жалба с вх. № 91-02-2011/19.12.2018г. от Н.. Жалбата касае забавяне на изплащането на застрахователното обезщетение по заведената претенция по застраховка „Гражданска отговорност“.

Във връзка с извършена проверка на документацията по случая, от КФН с писмо изх. № 91-02-2011/27.12.2018 г., са изискани от застрахователя писмени обяснения и заверено копие на цялата документация по преписката. Отговорът на застрахователя, ведно с изисканите доказателства, постъпил в КФН с писма вх. № 91-02-2011 от 08.01.2019г. и 29.01.2019г.

Въз основа на така констатираните обстоятелства, В. Шумов на длъжност „младши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН, приел, че застрахователното дружество е извършило нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, поради което съставил АУАН за това нарушение.

АУАН № Р-06-94/08.02.2019г., е съставен от В. Шумов в присъствието на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и на представител на нарушителя, което се

потвърждава от техните подписи. В АУАН е установено, че процесната застрахователна претенция е заведена при застрахователя на 09.10.2018г., като на същата дата са представени и всички изискуеми документи, а до 11.10.2018 г. и е направен и оглед на автомобила. Посочено е, че последните релевантни документи са постъпили на 12.11.2018 г. Поради това в АУАН е прието, че застрахователят е трябвало да се произнесе по процесната щета по застраховка „Гражданска отговорност”, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, като крайният срок за произнасяне по щетата е следвало да бъде до 03.12.2018г. включително. Според актосъставителя следователно нарушението е извършено на 04.12.2018 г. в [населено място], където е седалището на ЗД. Прието е също така, че застрахователят се е произнесъл извън законоустановения срок с плащане на обезщетението на 03.01.2019 г. след сезирането на КФН.

Препис от АУАН е връчен на представител на жалбоподателя на датата на съставянето му – 08.02.2019г., без в него да са изложени възражения. Такова възражение не е постъпило и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН № Р-06-94/08.02.2019г., и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 08.04.2019 г. В. С.– член на КФН, определен за изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, издал НП № Р-10-372, с което на основание чл.83, ал.1 ЗАНН, вр. чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, вр. пар. 1, т.51 от ДР от КЗ е наложено на ЗД [фирма] административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Застрахователното дружество е наказано за това, че не е изпълнило задължението си по чл. 108, ал. 1 от КЗ, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, да се произнесе по застрахователната претенция по един от посочените начини, като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано откаже плащане. Това свое задължение жалбоподателят е следвало да изпълни в срок до 03.12.2018 г. включително, а е изпълнил едва на 03.01.2019 г. като е платил обезщетението по претенцията.

В НП е акцентирано върху обстоятелството, че нарушението е извършено повторно (в едногодишен срок от влизането в сила на НП Р-10-469/27.06.2017г., влязло в сила на 23.03.2018 г.), поради което и наложеното наказание е определено по чл. 644, ал. 2 от КЗ.

НП е връчено на дружеството - жалбоподател на 11.04.2019 г., което се доказва от приложеното известие за доставяне, като дружеството е депозирало в КФН жалба срещу него на 17.04.2019г.

Фактическата обстановка СРС установил, въз основа на събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на

процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Издадените АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Всички необходими доказателства за удовлетворяване на застрахователната претенция са представени на 12.11.2018г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 03.12.2018г. Застрахователното обезщетение е изплатено на 03.01.2019г., с което не е спазен императивно установеният срок в чл. 108, ал. 1 от КЗ. С оглед на изложеното, правилно актосъставителят е определил датата на извършване на нарушението, а именно - 04.12.2018г.

Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-469/27.06.2017г., а именно 23.03.2018 г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение, като същото е изрично посочено в процесното НП.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

С оглед изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 26.09.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по НАХД № 7544/2019г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К. да заплати на Комисия за финансов надзор - [населено място] съдебни разноси по делото в размер на 100 /сто /лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: членове:1.

2.